

Uredništvo
in upravitelstvo:

Kolodvorska
ulica št. 16.
Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:

Šeststopenjska peti-
vrtja 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano
v upravitelstvu:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za štiri leta 1 gl.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sечно 9 kr. več.

Po pošti velja

za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gl.,
za štiri leta 2 gl.
50 kr. in za jeden
mesec 86 kr.

Štev. 38.

V Ljubljani v torek, 17. februarja 1885.

Tečaj II.

Po konečnem izidu pristojbinske debate.

Ne znamo, če se med čitatelji „Neue freie Presse“ in „Deutsche Zeitung“ nahaja tudi poslanec Ruf in njegovi tovariši, zastopniki nemških konservativnih kmetov. Ako je temu takó, potem bi radi opazovali njih obraze ter ogledali si fiziognomične spremembe, prouzročene po frenetični radosti, katera vsled zadnjega glasovanja v državni zbornici navdaja levičarske kroge. Ali so v istini nameravali, obradostiti svoje smrtne nasprotnike? Ali so pozabili na elementarno pravilo politične taktike, da lastni stranki in njenim težnjam nikoli ne more ugajati, kar ustreza neprizanesljivemu protivniku in njegovemu interesu? Ločili so se v važnem vprašanju pristojbinske novele od svojih izkušenih prijateljev, iz njih sredine stavil se je predlog, katerega se je hlastno poprijela združena leвица, v drugič tekom jednega tedna se je prelomila disciplina, rušila se je solidarnost med pristaši desnice, optimisti v nasprotnem taboru so hiteli, izvajati skrajne posledice iz teh nam in vsem prijateljem poštene stvari jako nepopolnih uspehov — in veseli krik, kateri se razlega v liberalnem časopisju, je vidno znamenje, da so nemški konservativci deloma krenili raz pravega pota!

Praktični pomen slabo premišljenega Rufovega predloga je nam čisto jasen. Taaffovemu ministerstvu se sicer ni bati za obstanek vsled pobjede, katera je zadela njegovo predlogo v državni zbornici. „Raison d'être“ sedanje vladne sisteme, njena idealna podlaga — vse to je preveč utemeljeno v dejanskih razmerah in potrebah naše državne polovice, da bi uže zmotek jedne osamljene frakcije vladnih prijateljev kabinet mogel spraviti iz ravnotežja. Ali z druge strani je po našem subjektivnem mnenju usoda pristojbinske novele uže dognana. Kakor je zakon o duhovenski kongru-

vsled nasprotnega postopanja nekaterih desničarjev pokopan za to sesijo, pokopan baje za več let, tako tudi pristojbinska novela letos vsaj ne pride več pred zbornico. Poskus je bil, pritegniti tudi veliki premični kapital, borzne zaklade k pokritju državnih potrebščin; ta poskus je spodletel, in leвица, katera je preozko spojena z denarnimi mogotci dunajske borze, bode jako lahko zaprečila Rufov plan, iz prvih treh paragrafov propale novele izcimiti poseben zakon o borznem davku. Olajšati pristojbinska bremena zlasti malemu kmetskemu posestniku, odpraviti stvarno neutemeljeno razliko med dedščinami in prenosom med živimi, ako se vrši med stariši in otroci, nameravala je pristojbinska novela, in veseliti se je moral te namere zlasti vsak Slovenec, kateri se je zanimal za dotične pritožbe, tako živo naglašene v obravnavah agrarne enkete in kranjskega deželnega zbora. Tudi to ostane pri starem; dvomljivo uslugo pa, da se je obdržal sedanji usus, je pripisovati baš konservativnim zastopnikom nemških kmetov.

S stališča gmotnih koristij ože naše domovine obžalujemo neugodni izid pristojbinske debate, dasi nas nikakor ni bil iznenadil po zadnjih parlamentarnih dogodkih; še veliko bolj nas pa peče ta nevspeh, ako se oziramo na splošne interese velike avtonomistične stranke. Nemški kmetje nasprotovali so pristojbinskemu zakonu zlasti vsled tega, ker se ne strinjajo z državno podporo, namenjeno urejenju galiških rek. Skrita mržnja Galiciji nasproti, to je bil pglavitni nagib, kateri je razpršil Liechtensteinov klub ter polovico njegovih članov v tem vprašanju združil z levičarji. Da se je Galicija dosihmal silno zanemarjala, ravno tako kakor se dandanes še v gmotnem oziru zanemarjajo naše slovenske pokrajine, da se vsled tega beda širi po plodoviti deželi, katera ne more razvijati svojih bogatih produktivnih sredstev, to je konservativnim par-

tikularistom deveta briga. Bojé se tudi protivne agitacije, katera bode volilce hujskala z izmišljotinam o milijonih, potrošenih za gališke koristi. Strah pred volilci bil je tedaj drugi faktor, kateri je vplival na velik del nemških konservativcev. Ali s takim postopanjem spodkopava se sloga med raznimi frakcijami, iz kojih je desnica sestavljena, in v isti meri, v kateri propada potrebna disciplina, raste tudi vpliv protivnikov ter se zmanjšuje veljava lastne stranke in ugled cele desnice.

Ne moremo pa zamolčati, da se v jednem oziru nikakor ne strinjamo z opravilno taktiko merodajnih desničarskih voditeljev. Predolgo so odlašali z nekaterimi, stvarno sicer opravičenimi, a vendar volilcem nevšečnimi predlogami, premalo so pazili na prevažno pravilo, da nikakor ne kane, neprosredno pred volitvami z novimi davki vznemirjati v takih ozirih jako nestrpnega volilca. Recimo, da bi pristojbinska novela uže pred jednim letom se stavila na dnevni red naše zbornice, sigurno ne bi načrt v svoji sedanji obliki našel toliko protivja, kakor ga je po nepotrebnem našel dandanes. In če bi mesto teh v mnogih krogih vendar le nepriljubljenih predlogov — kajti kje za Boga nahaja se volilec, kateri bi v istini z nekim entuzijastičnim navdušenjem plačeval svoje davke? — če bi, recimo, mesto pristojbinske novele desnica svojo volilno reformo postavila na dnevni red, razširjenje volilnega prava na petakarje in pravično razdelitev iste pravice v velikem posestvu, potem bi se zasedanje dovršilo med burnim odobranjem vseh avstrijskih narodov, vseh poštenih domoljubov. Na konečni vnanji efekt je desnica premalo pazila; da bi leвица bila v enakem položaji, sigurno bi spretneje bila uredila zaključek svoje šestletne parlamentarne nadvlade!

Jedno pak moramo z veseljem konstatovati tudi pri tej nam silno neljubi priliki. Ker

Listek.

V Carigradu.

(Zlatorodov.)

1. Sebična radovednost pisateljeva.

Sanjalo se mi je po noči, da potujem. V tem stopi z lučjo v roki v mojo sobo prijatelj Jurk, ves belo oblečen ter me začuden povprašuje: — „Kaj pa se godi nocoj v Carigradu?“

Zravnam se, pa slišim na cesti zamolki ropot; nekako zmešnjavo, hitro hojo, klicanje, mrmranje. Stopim k oknu, pa vidim v mraku, kako ljudje hité na Zlati rog. Stopim vùn iz hiše ter zagrabim grškega postrežčka, po stopnicah dolu drčččega, baram ga, kaj se je zgodilo. „Za božjo voljo, jargen var! (ogentje), kaj ne slišite, kako se kliče na pomoč?“ reče, pa se mi iztrga iz rok. Daleč od mene pravi: — „Le pogledite vrh stolpa v Galati.“

Stopiva s prijateljem k oknu, pa vidiva, da se v vid jemajoči svetlobi žari górenji del stolpa. Med hišami se vzdigne oblak isker kvišku, preteče mestu z upepeljenjem.

Takoj mi pridejo na misel vsi požari, ki so divjali po carigraski prestolnici, zlasti pa

oni strašni ogenj l. 1870. Le misliti nanj, je strašno. Povedati pa morem, če tudi me je sram, da k tej misli se je pridružil v takem trenutku nepravilni čut, radovednost ali boljše rečeno radoglednost slikarjeva in pisateljeva. Spoznam tudi, da sva se drug drugemu nasmehnila; ko bi bil mogel Doré vjeti ta nasmehljej, naslikal bi ga na obraz katerega Dantejevih daemonov. Kdor bi nama bil tisti hip odprl srce, videl bi bil steklenico črnila pa barve s čopičem.

Napraviva se, pa hitiva po cesti skozi Pero. Prišedši na pogorišče, vidiva, da sva se ukanila v svoji radovednosti. Nisva bila še dospela do galatskega stolpa, ko je bil požar uže premagan. Razdejal je dve kočici in ljudje so se razhajali. Ulice so bile še pod vodo, navlečene se vsakeršnim pohištvo, med katerim so se gibale moške in ženske podobe, v naglici oblečene, pa jutranjega mraza trepetajoče. Opazivši, da tukaj ni posebnih zanimivosti, napotiva se k mostu, da bi uživala krasoto solnčnega vshoda.

2. Jutranja zora.

Za azijskimi griči jelo se je svitati. Stambul, poprej s požarom uznemirjen, je počival uže spet v slovesnem miru. Bregovi so bili

pusti, most prazen, Zlati rog speč, lahno zagrnen, molčeč. Nobena ladjica ne drka po vodi, nobena tica ne sfrči, nobeno drevo ne zašumi, nobene stvarica ne dihne. Modro mesto je tako lagotno, tako zračno, da bi jo glasan krik skoro raznesel. Nikdar se mi ni zdelo tako nežno, milotno, tako skrivnostno. Imel sem pred sabo pravo podobo onih bajnih mest vshodnozemske pravljice, ki mahoma niknejo pred čudečim se potnikom; le boječ stopi v tako mesto, polno nepremakljivega okamenelega prebivalstva, katero je hitro maščevanje genija ustavilo sredi obilnih opravkov in cvetočega življenja. Sloniva na ograji mostu. Vsa utopljena v prečudni razgled, ne misliva več na požar. Zdajci slišiva na drugi strani Zlatega roga zamolčko zmedeno hrumenje, kakor daljne pomagaje, nato pa glasno kričanje: Allah, Allah, Allah! ki takoj mogočno zaori na praznem in molčečem ladjšču. Ob enem se pokaže na nasprotni obali ropotna, mračna, hiteča množica, ki plane na most in teče proti nama. To so tulumbadži (gasivci), dé mostni čuvaj.

3. Ognjegasci.

Stopivši na stran, se prestrašiva, ker ugle-dava četo napol nagih divjakov, gologlavih,

se je besedovalo o razporu med slovenskimi poslanci in Taaffejevo vlado, ovrženo je po polnem po pravilnem glasovanju naših zastopnikov. V polnem številu so se naši zastopniki udeležili dotične seje, kakor en mož glasovali so, združeni s Čehi in Poljaci, za pristojbinsko novelo, izvemši jedinega Nabergerja, kateri je ostavil dvorano, baje ker mu tržaške razmere niso dopuščale, glasovati za postavo. Pred očmi so imeli naši poslanci državne koristi, ki imperativno zahtevajo zvišanje javnih dohodkov, ob enem pa so se ozirali na gmotni interes slovenskega davkoplačevalca, in tudi z njim se ujema propala pristojbinska novela, ako jo ocenjamo objektivno in vsestransko. Kakor je videti, je tedaj zopet doseženo popolno soglasje med osrednjo vlado in zaupnimi možmi slovenskega naroda, in od tega prepotrebne razmerja nadejati se nam je ugodnih vspehov v vsakem oziru!

Pad Kartuma in Rusija.

Iz Petrograda se poroča v „Pol. Cor.“: Věst o padu Kartuma je tu napravila globok vtis in veliko iznenadjenje. Večino ruskega prebivalstva, katero ne goji za Angleže nikakih simpatij, ta dogodek ni ravno neprijetno dirnol. Če so nekateri listi izrekli o tem svoje sožalje, da trpi vsled tega civilizacija v Afriki, se pač to ne sme vzeti tako po besedah. Saj je vendar več listov izražalo svoje zadovoljstvo o tem, da je angleška vlada vsled katastrofe v Sudanu zapletena v resne skrbi, kajti vsled tega morala bode postati nekoliko bolj popustljiva v egiptovskem vprašanju in menj sovražna v osrednji Aziji.

Če pa se ne oziramo na veliko množico, katera dogodke posamno in po trenutnih občutkih sodi, so oni krogi, kateri politične dogodjaje trezno in v zvezi s splošno situacijo, motrijo, gotovo neprijetno zadeti po nesrečni usodi generala Gordona, in sicer v onem trenutji, ko je uže ves svet menil, da je rešen. Razmotrivajoč možne posledice pada Kartuma, si ti krogi mislijo eventualnost, da bi kabinetu Gladstone, katero se je vsled dinamičnih napadov omajalo, moglo pobitje angleškega orožja v Sudanu dati slednji smrtni sunek. Mero-dajnim ruskim krogom pa bi bilo vstreženo, da se še na dalje obdrži Gladstonov kabinet, ne samo zaradi tega, ker je angleški premier Rusiji prijazen ter jej kaže ugodno mišljenje, marveč tudi iz tega vzroka, ker je politika gospoda Gladstone spravila Angleško v nekak antagonizem k Nemčiji in je večinoma vzrok, da je Angleška osamljena, kar je za Rusijo daljnje jamstvo miru. Nov anglešk kabinet bi morda angleško politiko spravil na drug tir,

kosmatoprskih, znoječih se. Stari, mladi, črni, pritlikavci razbojski, in tatinski obrazi, vsi oboroženi z dolgimi krivimi suvali, z vrvmi, sekirami, bodali, pikami, štirije z majhno sesavko na plečih, otroški rakvi podobno, bučali so tulé in rjové memo naju. Izbuljenih oči, skuštranih las, plapolajočih cunj, leteči kar „tja v en dan“, gosto se skupaj držeči, vršeli so po ulici, puščaje za seboj duh živinarne, dokler ne izginejo v galatske ulice; tam so se oglašali še zadnji hripavi glasovi. Ne morem dopovedati utisa, ki mi ga je zapustila ta prikazen v sanjavi noči velikega dremajočega mesta. V enem hipu sem videl in razumel tisoč prizorov barbarskih pustošenj, tisoč plenitev in groz v daljnih deželah in časih, prizorov, kakeršnih mi je domišljija doslej zastoj iskala. Dvoječ sem se vprašal, je li to mesto res oni novodobni Carigrad, to pa most, po katerem hodijo evropski poslanci, po najnovjšem kroju opravljene gospé, nudivci francoskih časnikov.

Nekaj hipov zatem se slišijo zopet daljni kriki, grobovno tihoto Zlatega roga moteči. Spet dere na pol naga divja drhal po slabem mostu vekaje, pihaje, hrope, hrohotaje, in spet so se izgubili glasovi med grmadami hiš v Peri, spet nastane smrtni molk. V večih in manjših presledkih hrulo je šest takih strašnih krdel memo naju. Nato pride norec iz

kateri bi bil zdanjim njegovim nasprotnikom menj sumniv in bi mu mogel celó njih simpatije pridobiti. Iz tega se lahko razvidi, da je razumno misleč del ruskega občinstva z zadovoljstvom opazoval slednje odločne naredbe in ukrepe angleške vlade ter da tudi diplomatični krogi v Rusiji z veseljem pozdravljajo vse naredbe Gladstonovega kabineta, katere mu mogó pridobiti popularnost.

Zemljiške razmere v Črni Gori.

Iz Cetinja se poroča: Kakor znano, zapuščajo Mohamedanci vselej in povsodi, kjer so izgubili izključivo gospodstvo, rajši domovino svojo ter si hoté ustanoviti novo domovino tam, kjer Islam uživa še po polnem stare svoje pravice. Ta prikazen, katera je v Srbiji in v Bolgariji na splošen ekonomičen razvoj v veliki meri vplivala, prikazuje se tudi v Črni Gori. Novopridobljenemu ozemlju, osebito okrajem Nikšiču, Dulcignu, Antivaru in Podgorici, pretila je prava nevarnost, ker so najboljši delavci prijeli za potno palico. Pametne in energične naredbe knezove so sicer vstavile reko izseljevanja, a da bi bile gibanje po polnem vstavile, se ni posrečilo. Posledica je bila, da so premožne črnogorske družine nakupile si za prav pohlevno ceno obširno ozemlje. Tako je možno, da morda v nadalnji bodočnosti v Črni Gori nastanejo veleposesniki, kar bi se z vkupnimi institucijami dežele, kakor tudi z demokratičnim duhom kaj slabo ujemalo. To je napatilo kneza, da je zaukazal, da si v bodoče ne sme nihče več ozemlja pridobiti nego 20 oral. Ta naredba se je v okrajih Nikšiča uže izvela in se bode najbrže tudi v drugih okrajih prav kmalu izvela. Vladno glasilo utemeljuje to knezovo naredbo, da „nikomur ne bi prišlo na misel, da bi zopet vpeljal tarško navado, naj bi se prijetno živelo v sladki brezdelnosti. Zemljišče mora biti na vsak način v kolikor možno malih parcelah v posesti državljanov.“

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Nemški in česki listi bavijo se še vedno, a bolj hladnokrvno s parlamentnim položajem. Levičarji izgubili so vso nado, da se jim uresniči dolgo gojena nadeja, da pade ministerstvo, desničarski listi pa so preverjeni, da bode desnica takoj o prvi priliki pokazala zopet solidarno postopanje, in to takoj v prihodnji seji najbrže pri posvetovanji o budgetu.

Pere, gol od temena do podplatov, na pol zmrznen, glasno kričeč; za njim so tekli turški pouličniki, tudi kričeči, ki se izgubé z njim in z gasivci na frankovskem obrežju. Prvi žarki jutranje zore zlatili so zdaj preširno mesto. Kmalu se solnce vzdigne. Muezin se prikaže na minaretu, čolnovi bliskajo po vodi, ljudje prehajajo čez most, nedoločni šum mestnega življenja se vzbuja, midva pa se vrneva v gostilno. Prizor tega ogromnega dremajočega mesta, rudečkasto nadahnjene neba, slovesnega miru, razdivjanih drhali vtisnol se nama je tako globoko, da se Junk pa jaz ne vidiva, pa da ne bi govorila o njem strme in z neko bojaznijo, kakor o prizoru iz poprejšnjih stoletji, kakor v omotnosti hašiški.

5. Požar.

Nisem bil očevidec požara v Carigradu, pa bom vendar opisal požar leta 1870 v Peri, ker mi je znan po prijateljih in iz njihovih pisem, ker mi je po teh poročilih tako živo pred očmi, kakor bi ga bil sam doživel.

Dné 5. junija zasvetijo se prvi plamenci iz kočice v Feridski ulici v Peri, tedaj v onem letnem času, ko premožnejše prebivalstvo stanuje po bosporskih letovnikih, ob eni popoldne, ob uri, ob kateri imajo skoro vsi

Tuje dežele.

Mnogo poročil poslalo se je uže med svet o razmerah italijanske naselbinske politike, a vsa ta poročila bila so tako čudno nejasna, kakor bi navlaš hotela vse počenjanje Italije zakriti v nekako temo, Vse nejasno in temno, zaradi tega zdi se nam važno, če tudi privatno poročilo v „Gazzetta Piemontese“ o namerah italijanske naselbinske politike. Iz tega poročila posnemljemo naslednje: Najprej odposlane čete imele so — kakor se je v istini tudi dné 5. t. m. zgodilo — izkrcati se v Massauahu, katero obrežno ozemlje bode Anglija baje Italiji prepustila. Od Massauaha je imel kapitan Cechi oditi v Abisinijo, da izroči kralju Janezu od italijanske vlade mu ponudena darila ter ga tako pridobiti za Italijo. Ko bode Cechi izvršil to delo, odšla bode druga ekspedicija, katere naloga ne bode samo podkrepiti garnizije v Massauahu, Beilulu in Assabu, marveč tudi priti na pomoč angleškim vojakom v Zeilahu in Berberu ter na teh dveh krajih razviti italijansko zastavo. Cechi se bode potem, vrnivši se iz Abisinije, podal v Avso, da tu utrdi italijanski protektorat ter poišče morilce potovalca po Afriki, gospoda Bianchija. Od Avse prodril bode naprej v Šoo, da preišče v soglasji s kraljem Menelikom ozemlje ob reki Jubi ter potem dojde do Indijskega oceana. Šel bode čez poluotok Somali, kjer se bode nastavila italijanska naselbina.

Poročilo, da sta Italija in Angleška sklenila zvezo v Egiptu, ni resnično, kakor se zatrjuje. Lord Granville odgovoril je na depešo italijanskega kabineta, da nima Angleška nič ugovarjati italijanski ekspediciji, katera hoče varovati svoje podanike v Massauahu in v bližnjih okrajih; gledé vojaške kooperacije pa se med tema dvema državama prav nič ni sklenilo, in Angleška o taki zvezi tudi ničesar vedeti neče. Pač pa se nadaljujejo pogajanja s Haisam Fehmi-pašo, in če bi hotela Angleška od katere tuje države pomoči, bi se gotovo ozir jemal na turško pomoč.

Med nacionalisti v Irski vzbudil je pad Kartuma mnogo škodoželjnega veselja. V nedeljo imela je narodna liga shod v Dalkeyu, blizu Dublina, in pri tem shodu zaklicali so vsi udeleženci trikratni „slava!“ Mahdiju, in poslanec T. P. O'Connor je obdolževal Gladstone, da je odposlal armado, da postrelja tisoče ljudi, kateri se po vsej pravici borijo za svobodo. Pri nekem drugem shodu je omenjal O'Brien, da bi bile zdanje razmere v Angleški zelo primerne za novo agitacijo v Irski. V Evropi da ni nikjer glavnega mesta, kjer bi se ne veselili Mahdijeve zmage ter bi njemu in njegovim pristašem ne želeli še več moči.

meščani sieste. Ljudje one hišice so bili odšli na kmete, doma je ostala stražajka, ki je ta hip planila na ulico, upijoča: Gori! gori! zagledavši ogenj. Sosedje prihité gasit ter se gneto k najbližnjemu studentu po vode. Ni bilo več one nespametne postave, po kateri je bilo prepovedano gasiti požar, predno niso dospeli ognjegasni uradniki, da studenci perski so bili zaklenjeni; preteklo so namreč določene ure, v katerih je bilo smeti vode zajemati. Čuvaj pa, ki ima ključ do studenca, ga odpreti ne sme, ako gosposka ne dovoli.

Prav ta usodni hip stoji čuvaj s ključi v žepu pri studenci, brezskrbno gledaje rastočo nevarnost. Ljud suje okolo njega ter mu ukazuje, naj odpre. Čuvaj se brani, češ, da nima povelja. Preté mu, tresejo ga, roté se mu, naj odpre. Čuvaj pa se ustavlja, otepa, bori se, zagotavlja, da ključe morejo dobiti le od mrtvega, od živega nikdar ne. Poželjivi plameni ognja ližejo uže vso hišo ter segajo uže naprej, po drugih poslopih. Od predmestja v predmestje se seli glas o veliki nevarnosti. S stolpa v Galati in s stražnice pri vojnem ministerstvu izpazili so čuvaji dim, pa so izobesili velike rudeče koše, ki so po dnevi znamenje požara.

(Dalje prihodnjicé.)

Te izreke pozdravljaj je shod z velikim odobravanjem.

Francozi imajo mnogo več sreče pri svojih prekomorskih ekspedicijah nego Angleži. General Brière osvojil si je uže Lang-Son. To pričakovalo se je sicer uže pred tremi tedni, a francoske čete imele so premagati mnogo ovir. Kitajci borili so se tudi o tej priliki hrabro, a storili so kakor vselej, zapustili so bojno polje ter si poiskali zavetja.

Iz Madrida se poroča: Dasi je mesto dalo več nego 4000 delavcem dela, vlada vender še med delavci neko razburjenje. — Senor Castelan govoril je predvčeranjim v zbornici o vseučiliškem vprašanji s stališča učne svobode. Dva zla, katera tlačita Španijo, je dejal, sta: Karlizem in verska neznanost.

O zdanjem položaji francoskih operacij v severo-vzhodnem Tonkingu se poroča z dné 11. t. m. iz Pariza: Francozi dosegli so po velikih ovirah lep vspeh. Vzeli so 50 utrjenih mest in utrjen tabor z vsemi šotori, živili in strelivom vred ter si osvojili na cesti v Lang-Son ležeči Dong-Song. Začetkom so se kitajske čete prav dobro borile, a po nekaterih izgubljenih bojih so se naglo umaknile proti meji. Vsako uro se zdaj tu pričakuje poročilo, da so si francoske čete osvojile Lang-Song, morda celo brez posebnega boja, kajti kaže se, da sovražnik ne more dosti več nasprotovati. Morda pa bodo francoske čete preveč utrujene, da bi mogle Kitajce poditi, da bi jih mogle ovirati, da se zopet ne zberó. Glavni tabor sovražnikov je baje v Lang-Schau, dva dnij hoda iz Lang-Sona. Ko so si Francozi te vspehe priborili, brzojavljalo se je na željo Francozov in Kitajcev v angleške liste, da se Kitajci umikajo zaradi tega, da bi spravili v zadrego Francoze. Informacije angleških listov so večkrat nenatančne in strankarske.

V Washingtonu se snide novi kongres v 3. dan marcija, in jeden dan pozneje nastopi predsednik Cleveland svoje mesto, kateri potem takoj sestavi tudi nov kabinet. Merodajni demokratje, s katerimi se je novimenuvani predsednik Cleveland posvetoval, trdijo, da bode tajnika Bayarda imenoval državnim tajnikom.

Dopisi.

Z Gorenjskega, 15. februvarija. (Izv. dop.) V istini, gospod urednik, obljubil sem vam kmalu pisati, ko sva se slednjič sešla v Ljubljani na Marije Terezije cesti, ravno nasproti bolniške cerkve, ko je tamošnja ura kazala poludne, druge ure pa so tedaj kazale uže tri — gospod urednik, to je ljubljanska posebnost! — tedaj obljubil sem vam poročati pogostoma in obilo o novicah po Gorenjskem, o plesovih in lovih, sploh o veselji in solzah. Tedaj pa nisem še natanko premislil, če mi bode to tudi možno, če se bode tudi kaj takega prigodilo. Vidite, tako pride človek v zadrego, če preveč obljubi, ali če sploh obljubi, kar mu nikdar spolniti ni možno.

Zdaj je predpust, slednji dnevi predpusta. O tem času se povsodi mnogo pleše in „ponori“, nu, in tudi po Gorenjskem se je mnogo plesalo po vseh gostilnah, a to ni za javnost, to so bile vaše veselice *inter muros*. Pripovedovati pa bi vam imel o plesu na Jesenicah (a, žal! tu me je prehitel s poročilom uže drugi) in opisavati bi vam mogel krasne maske z današnjega plesu v Kranji in naddrobno bi lahko omenjal, kako so bili lepo okrašeni čitalniški prostori — a z vsem tem bi vam malo zabave napravil, ker ste vajeni na prostrane, parketirane in tapecirane, z dragocenimi velikimi ogledali okrašene dvorane „Narodnega doma“ — pardon! ljubljanske Čitalnice. Da, da, če bi vam jaz vse to podrobneje opisaval, bi se vi morda celo pomilovalno nasmehnil ter dejali: Kako so ljudje s kmetov z malim zadovoljni! In če bi vi tako dejali in bi vas jaz čul, pritrđil bi vam iz vse požrtvovalne svoje duše. Da v istini, z malim smo zadovoljni, saj nismo še razvajeni,

pokvarjeni. K nam dohajejo le redko tujci, od sveta smo ločeni, najnovejše vesti dobivamo iz Ljubljane, in le po teh sezamo hlastno. In kadar nam pošljete kako veselo vèst, tedaj jo prelevamo, se navdušujemo zánjo dolgo, dolgo časa, naposled pa jo pozabimo tudi mi, saj nam je nikdar več ne „pogrežete“! Morda pa se tudi vam tako godi? Morda? vender vam nečem izvabiti kake skrivnosti; sicer bi jo jaz ne raznašal, pozabil bi jo, ker pri meni le „številke govore“.

Dva dni še, in ločil se bode „pustni čas presneti“! Vi boste to „ped življenja“ dobro porabili, pili, peli, plesali, se veselili — mi pa bodemo čitali poročila in blagrovani bodemo glavno mesto in je blagoslavljali, ker tako skrbno razširja blagodejne žarke napredka in omike po širni domovini.

Za danes naj končam, gospod urednik, saj se bodeva itak kmalu osebno sešla ter se pogovorila kaj, namreč tedaj, ko bode zborovalo „Društvo sv. Cirila in Metoda“ — kje bode zborovalo ne vem! ali pa tedaj, ko boste priredili kako veselico v prid „Narodnemu domu“! Torej na svidanje!

Razne vesti.

— (Strašno dejanje.) Iz Vörösbereňnya na Ogerskem se poroča: Tamošnji imoviti posestnik Ivan Herczeg umoril je te dni svojega šestdesetletnega očeta, ki je z njim v eni hiši prebival. Stari imel je namreč tudi še premoženje, ki bi bilo imelo po njegovi smrti sinu pripasti. Na to je ta tudi upal. A na stara leta zagledal se je oče v mlado lepo ženo, ki je dobila kmalu toliko moči čezenj, da je bil pripravljen voliti ji celo svoje premoženje. Ko sin o tem zvè, skušal je to preprečiti in ker drugače šlo ni, storil je strašen sklep, da ga umori. Ko stopi ta nečega dné v hišo, začne ga sin s kolom po glavi biti. Ker je bil stari močan mož, branil se je dolgo in srdito, a konečno opešale so mu moči in zgrudil se je na tla. Nečloveški sin pa je toliko časa po njem tolkel, da je obležal mrtev. Napregel je potem vole ter s svojo ženo prepeljal truplo v vinograd ter ga tam blizo ceste položil, najbrž zaradi tega, da bi mislili, da ga je ondi kedo napadel in ubil. Pri preiskovanji pa, koje se je v tej zadevi pričelo, prišli so kmalu zločincem na sled. Sledili so namreč krvi notri do hiše sinove, kjer so tudi dovolj dokazov dobili za doprinešeni zločin. Prijeli in zaprli so sina in njegovo ženo, akoravno on trdi, da njegova soproga o tem dejanji ni ničesar vedela.

— (V zakon obsojen.) Iz Frankfurta ob Majnu se poroča: Te dni prišla je s svojim zastopnikom mlada deklica pred sodnika ter je uročila zoper mladega arhitekta tožbo zaradi tega, ker se je z njo zaročil, a si premislil, ko je bilo čas, popeljati jo pred altar. Zahtevala je odškodnine 10 000 mark in šest odstotkov za čas od 25. avgusta naprej. Tožnica dokazala je svojo trditve s celim zavojem zaljubljenih pisem. Ženin pri okoliščinah ni bilo mogoče mnogo tajiti in ugovarjati, zato se je udal, da ji je res obljubil vzeti jo v zakon, a da tega sedaj storiti ne more, ker mu ni mogoče, preživiti žene. Zoper to navedbo se je zopet od strani tožnice, da trditve toženca ni istinita, ker ima po svoji materi 50 000 premoženja in razun tega še 100 mark mesečnih dohodkov. Kot izobraženemu možu pa mu bo lahko, svoje dohodke še pomnožiti. Sodnik se je zlagal z razlogi, koje je tožnica navedla ter izrekel sodbo. Toženi dolžan je s tožnico v teku dveh mesecev poročiti se ter poplačati sodnijske troške.

Domače stvari.

— (Nekaj za pust.) Pred nekoliko tedni je ljubljanski „Wochenblatt“ pripovedoval, da se naš gosp. deželni predsednik poteza za mesto predsednikovo pri nekem nadsodišči. To debelo „raco“ sta naša dva Ivana, dr. Ivan Tavčar in njegov tovariš Ivan Hribar, ulovila in sta jo, ker imata, kader gre za kako dobro stvar, vselej glavico in srce na pravem mestu, spekla v zadnjem „Slovanu“ Slovincem za pustno nedeljo. — Pa to ni še zadosti. „Prva leta (potem namreč, ko je

deželni predsednik prišel na Kranjsko) menili smo — tako pravita Hribar in Tavčar — da bi bila za nas „katastrofa“, če bi moral gosp. baron Winkler zapustiti palačo na Turjaškem trgu; sedaj pa zremo taki slučajnosti v oči z zimskomrzlimi srci! Deželni predsednik bi se sedaj z veseljem odpeljal v varno zatišje nadsodnijskega tržaškega predsedništva. „Tako se časi izpreminajo!“ Taka je sodba naših dveh Ivanov; in da ta dva moža znata delati sodbe, in da so te tudi kaj pomenljive, pokazala sta uže večkrat pri sodnijah ljubljanskih. Huda sodba to zares za našega deželnega predsednika; gotovo, ta gospod je „v takih stiskah in situacijah, v kakeršnih se do sedaj še nikdar ni nahajal nikdo gospoda barona prednikov v ti kronovini.“

To je strašno in tem bolj žalostno, ker je sodba Hribarjeva in Tavčarjeva — sama na sebi modra in neovrgljiva — zajedno tudi konečno veljavna, kateri se spoštljivo klanja ves narod slovenski! In kaj bi ne, saj je znano, da sta Ivan Hribar in njegov tajnik dr. Ivan Tavčar ne le naroda slovenskega prava zastopnika, temveč tudi uže sama za-se — narod sam! Ta dva moža sta tudi s tem pokazala svojo posebno modrost, da sta prva izvedela veliko resnico in jo razodela Slovincem, da se namreč „časi izpreminajo.“ Zdaj, hvala Bogu! vedó to tudi Slovenci, le obžalovati bi morali, ako bi se ta dva moža izpremenila „v časih“, ker ne bi potem ljubljancani in sploh Slovenci več imeli prilike, v resnih časih, ki tečejo, veseliti se nad — pustnimi „racami“, ki jih jim predstavljata ta veljaka.

— (Včerajšnji „Slovenec“) je oznanil, da je izšla „Slovanova“ 4. številka, ki je prinesla med drugim tudi „nekaj blaga, s katerim je prišla št. 3 v nemilost pri c. kr. državni oblasti.“ No, „Slovanova“ 3. številka je prišla pri c. kr. državni oblasti v nemilost zaradi članka, v katerem je tudi c. kr. deželna sodnija zapazila dejanje zločina veleizdaje. Je li morda „Slovincu“ žal, da je c. kr. državna oblast „Slovanu“ nasproti storila svojo dolžnost?

— („Matica Slovenska“) Odbor „Matice Slovenske“ je imel preteklo soboto svojo redno sejo. Ker mu pa ni bilo mogoče zaradi obširnega dnevnega reda rešiti vseh točk, se bo seja nadaljevala v srečo 18. februvarija ob 5. uri popoldne. Odbor.

— (Danes odpeljal se je na Dunaj,) kakor poroča „Slov.“, ilirski metropolit, prevzvišeni nadškof goriški, dr. Alojzij Zorn, s svojimi sufragani razun ljubljanskega, ki pojde še le v sredo in pa tržaškega, ki je poslal svojega namestovalca, stolnega dekana preč. g. dr. Šusta, ki se je uže predvčeranjem tjekaj podal. Začele se bodo med škofi zopet razprave o duhovenski plači in znabiti še marsikaj družega.

— (Tehnično društvo za Kranjsko) imelo je pred kratkim občni zbor, pri katerem se je izvolil nov odbor, in ta se je dné 11. t. m. sestavil tako-le: Načelnik: Artur Blüthgen; načelnikov namestnik: stavbinski svetnik gosp. Fran Potočnik; tajnik: profesor na realki g. Emil Ziakowski; blagajnik: inženir g. Fran Witschl, knjižničar: profesor g. Andrej Senekovič.

— (Zabavna kronika.) Danes zvečer priredi „Sokol“ sijajno maskarado v prostorih starega streljišča. V steklenem salonu ljubljanske čitalnice pa priredi delavsko pevsko društvo „Slavec“ šaljiv večer s plesom. Vsakemu se torej nudi prilika, da se „spodobno“ poslovi od Pusta.

— (Iz Gorice) se poroča, da sta se tam v minolem tednu prikazala dva slučaja za kozami obolelih. Bolezen zanesla se je baje iz Trsta.

— (Iz Trsta) se poroča, da je letošnji predpust tam malo živahen. Na Corzo vozi se pičlo število voz, in še ti so malo elegantni. S časom ponehala bode ta predpustna navada.

— (Najnovejša knjiga.) Ravnokar do tiskala se je v R. Miličevi tiskarni knjiga z naslovom: „Imenik šolskih oblastev, ljudskih šolskih oblastev, ljudskih šol, učiteljev in učiteljic na Kranjskem.“ Uredil Jakob Praedika, profesor na c. kr. učiteljišči. Založilo in izdalo „Slovensko učiteljsko društvo“ v Ljubljani. V Ljubljani 1885 v mal. 8°. — O tej željno pričakovani, prekrstni knjigi spregovorili bodemo obširneje v jednem poznejših listov.

— (Izobraževalno društvo tiskarjev) imelo je v soboto dne 14. t. m. v društvenih prostorih (Knežji dvor) redni občni zbor. Podporni odsek ima premoženja 8087 gl. 65 kr., izobraževalni odsek pa 367 gl. 53 kr. Volil se je o tej priliki nov odbor in izrekla se je zahvala gosp. profesorju Levcu in drugim podpornikom za visokodušne darove.

— (Gosp. dr. Evgen Valussi,) prošt v Gorici, imenovan je članom deželnega šolskega sveta za Gorisko.

— (Izneveril) je poštar Uršič v Volfšpergu na Koroškem, o katerem smo včeraj poročali, baje svoto 14000 gold. Ponarejal je poštne nakaznice.

— (Popravek.) V včerajšnjem listu urinilo se je na slednji strani več tiskovnih napak, med drugimi izpuščeni so celi stavki pri „domačih stvaréh“, in sicer pri notici „Predavanja na korist „Narodni šoli“ na 4. strani v 2. predalu, v sedmi vrsti, namreč stavek, kdaj bode predaval gosp. dr. J. Babnik. Naj se torej izvoli tja uvrstiti v sedmi vrsti na konci to-le: in g. dr. J. Babnik „dne 25. marca. Gg. dr. Bleiweis vitez Trsteški in dr. J. Babnik predavala“ . . . Torej bodo predavanja: Dne 15., 19. in 25. marca tega leta.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Praga, 17. februarja. Po plzenskih brzovjarkah bode v tamošnji trgovinski in obrtni zbornici sedelo 25 Čehov in 11 Nemcev.

Budimpešta, 17. februarja. Uradni list izjavlja odpust mestnega nadglavarja Thaisza od budimpeštanskega policijskega ravnateljstva; imenovan je na to mesto temišvarski župan Török.

Dunaj, 16. februarja. Cesarjevič in cesaričina prišla sta danes čestitat grofu in grofinji Taaffe.

Berolin, 16. februarja. Državni zbor vzprejel je predlog, naj se poviša carina na rž za 3 marke, s 192 proti 151 glasovom; naj se poviša carina na pšenico za 3 marke z 229 proti 113 glasovom.

London, 16. februarja. Reuterjevo poročilo: Vlada je sklenila, da se gradi železnica od Suakima v Berber; dotična dela se bodo takoj pričela.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 17. februarja.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	83·45
» » » srebri	84·—
Zlata renta	106·75
5% avstr. renta	99·05
Delnice narodne banke	865·—
Kreditne delnice	303·50
London 10 lir sterling	124·30
20 frankovec	9·81
Cekini c. kr.	5·81
100 drž. mark	60·55

Uradni glasnik

z dne 16. februarja.

Eks. javne dražbe: V Ljubljani zemljišče Val. Koširja iz Stranske Vasi (70 gld.) dne 25. februarja, 21. marca in 22. aprila — V Postojini zemljišče Greg. Bobka z Kala (420 gld.) dne 1. junija. — V Ribnici zemljišče Ant. Krajca iz Metul dne 20. febr.

Tujci.

Dne 15. februarja.

Pri Maliči: Gotsch, fabrikant, z Dunaja. — Martin, fabrikant, z Podhoržan. — Fiedler, trg. potov. iz Weiperta. — Behofschitz, trg. potov., iz Linca. — Turini, posestnik, iz Trsta. — Gerin, posestnik iz Trsta. Verderber, zemlj. posestnik, z Krškega.

Pri Slonu: Stoll, c. kr. dvornega gled. pevec, z Dunaja. — Deutsch, trgovec, z Dunaja. — Dr. Kos, c. kr. profesor, iz Gorice. — Dr. Burger, c. kr. beležnik, iz Kočevja.

Pri Virantu: Suman, c. kr. gimn. ravnatelj, z Dunaja.

Umrlji so:

Dne 15. februarja. Josip Plautz, mestni redar, 67 l., Poljanska cesta št. 45, želodečni rak. — Helena Avbelj, kramarica, 55 l., Valvazorjev trg št. 4, jetika. — Fran Lavrič, delavec, 44 l., Cesta na Grad št. 12, jetika.

Dne 16. februarja. Josip Polik, sin želez. sprevodnika, 4 dni, Marije Terezije cesta št. 18, čeljustni krč.

V civilni bolnici:

Dne 12. februarja. Anton Lavriha, čevljar, 47 l., angina.

Dne 14. februarja. Matija Jereb, delavec, 37 l., jetika.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
15. febr.	7. zjutraj	739·32	—10·2	bzv. sl.	megla	0·00
	2. pop.	738·16	— 0·2	svzh. sl.	js.	
	9. zvečer	737·70	— 3·4	>	>	
16. febr.	7. zjutraj	737·31	— 4·6	vzh. sl.	obl.	0·00
	2. pop.	737·40	6·7	jzpd. sl.	>	
	9. zvečer	737·64	5·7	>	>	

Upravništvo graščine mokriške

(pošta Jesenice ob Savi) prodaja:

- Krompir**, najboljšje vrste, kakor: Gryffcastle, imperator, magnum bonum 100 kilo . . . 8—12 gld.
- Smerekice**, iz drevesnice, v butaricah, vsakovrstne velikosti, po 10—14 kr.
- Vrbice**, salix viminalis, purpurea itd. 1000 kilo 2 gld. tudi take iz drevesnice za pletenje, 100 kilo 14 >
- Bukve** (krvave), po 1 >
Yucca gloriosa ali recurvata po . . . 60 kr. — 1 >
Thuje, raznovrstne po 50 kr. — 1 >
Lepotno grmičevje, 100 komadov po . . . 8 >
200 bréz, kolarski les. (17)

Piccolijeva esenca za želodec

od G. Piccolija, lekarja v Ljubljani,

kakor je razvidno iz pismenih zahval in zdravniških svedočeb, koje so bile izvoditelju te esence vposlane, ozdravila želodečne in podtrebušne bolezni, grižo v črevesu, krče, želodečno in premenljivo mrzlico, zabasanje telesa, zlato žilo, zlatenico, trganje po glavi i. t. d. in je najboljšje sredstvo za glistova deca.

Stekleničica 10 kr. V skatulah po 12 stekleničice vpošilja izvoditelj to esenco proti povzetji zneska 1 gold. 36 kr. Pri večjem nakupu dovoljuje se primeren rabat. (104) 15—9

Blago za obleke

le iz trajne ovčje volne, za moža srednje velikosti

310 metrov { za gld. 4,96 iz dobre ovčje volne;
za „ „ 8, — „ boljše „ „
jedno obleko { „ „ 12,40 „ jako fine „ „

Popotne ogrinjače, komad po gld. 4, 5, 8 in do gld. 12. — Najfineje obleke, hlače, prevlekače ali svrhnje suknje, blago za suknje in dežne plašče, tifl, loden, komis, predenino, cheviot, tricot, ogrinjače za dame in biljardne preproge, peruvien, toskin priporočja

Ustanovljeno **Jan. Stikarofsky** — 1866 —

fabriška zaloga v Brnu.

Vzorki franco. Vzorki (ogledniki) razpošiljavajo se gg. krojaškim mojstrom **nefrankovano.** Pošiljatve proti povzetji čez 10 gld. franco.

V zalogi imam sukna vedno za več nego 150000 gld. av. v. in umeje se, da mi pri veliki svetovni trgovini ostane mnogo suknenih ostan- kov, dolžih od 1 do 5 metrov, in sem torej primoran, take ostanke po **jako nizkih fabriških cenah** razpečavati. Vsak pametno misleč človek mora sprevideti, da od tako malih ostan- kov **ni možno** razpošiljati vzorkov na ogled, ker bi marveč vsled nekoliko stotin naročenih teh vzorkov ne ostali v kratkem nijedni vzorki a je torej skozi in skozi **sleparija**, ako firme sukne- nega blaga inserirajo sukne ostanke; v taci- h slučajih so vzorki odrezani od celih kosov a ne od ostan- kov, torej je namen takega postopanja očitven. (7) 24—2

Ostanki, ki ne ugajajo, se zamenjavajo ali pak se pošlje nazaj denar.

Dopisi vzprejemljó se v nemškem, ogerskem, českem, poljskem, laškem in francoskem jeziku.

Pri nas se dobivajo tudi knjige iz zaloge

„Matica Slovenske“

in sicer:

Narodni Koledar in Letopis «Maticе Slovenske» za 1867. l. 20 kr.
— za 1868. l. 50 kr.

Letopis «Maticе Slovenske» za 1871. l. Uredil dr. E. H. Costa. 50 kr.

— za 1872 in 1873. l. Z eno sliko in eno tablico geometričnih podob. Uredil dr. E. H. Costa. 50 kr.

— «Maticе Slovenske» za 1874. l. 50 kr.

— za 1875. l. Uredila J. Tušek in M. Pleteršnik. 50 kr.

— za 1876. l. Uredil M. Pleteršnik. 50 kr.

— za 1877. l. Uredil dr. Janez Bleiweis. 50 kr.

— za 1878. leto. I. in II. del. Uredil dr. Janez Bleiweis. 25 kr.

— za 1878. l. III. in IV. del. Uredil dr. Janez Bleiweis. 25 kr.

— za 1879. l. Uredil dr. Janez Bleiweis. 50 kr.

— za 1880. l. — — — — — 50 kr.

— za 1881. l. — — — — — 1 gld.

Zgodovina slovenskega naroda. Spisal J. Trdina. 60 kr.

Vojvodstvo Kranjsko. Po spisu Jož. Erben. 20 kr.

Vojvodstvo Koroško. Po spisu Jož. Erben. 20 kr.

Slovenski Štajer. Spisali rodoljubi. I. snopič. 25 kr.

— Spisal dr. Ivan Gršak. III. snopič. 30 kr.

Slovanstvo. I. del. Spisali Jan Majciger, Maks Pleteršnik in Bož. Raič. 50 kr.

Germanstvo in njega upliv na Slovanstvo v srednjem veku. Spisal J. V. 10 kr.

Telegrafija. Spisal dr. Sim. Subic. (Iz Letopisa 1875. l. Posebej vezana) 30 kr.

Slovnica češkega jezika z berilom. Spisal Fr. Marn. 60 kr.

Slovnica ruska za Slovence. Spisal Fr. Majar. 1 gld.

Razna dela pesniška in igrokazna Jovana Vesela-Koseskega. Z njegovo podobo. 2 gld.

Dodatek (k tem delom) 20 kr.

Vodnikove pesni. Uredil Fr. Levstik. 50 kr.

Dr. Lovro Toman. S podobo. 40 kr.

Dr. Etb. H. Costa. S podobo. 40 kr.

Kopitarjeva spomenica. Uredil J. Marn. 40 kr.

Olikani Slovenec. Spisal Iv. Vesel. 40 kr.

Vpliv vpijančljivih pijač. Spisal dr. M. Samec. 10 kr.

Potovanje okolo svetá v 80. dneh. Iz francoskega prevél D. Hostnik. 40 kr.

Spomenik o šeststoletnici začetka habsburške vlade na Slovenskem. 4 gld.

Strup. Vesela igra v enem dejanju. Prosto poslovenila Lujza Pesjakova. 10 kr.

Slovenska slovnica, po Miklošičevi primerjalni spisal Jan Suman. 1 gld. 50 kr.

Turgenjev. Lovčevi zapiski I. del, preložil F. J. Remec. 50 kr.

Znanstvena terminologija s posebnim ozirom na srednja učilišča. Spisal A. Cigale. 1 gld.

Prirodnozanski zemljepis. Spisal J. Jesenko. 1 gld.

Zemljevidi: Azija, Amerika, Afrika, Avstralija, Rusija, Turčija in druge vzhodne dežele, Britanija in Skandinavija, Švica, Španija in Portugalsko, Nizozemsko in Belgija, Italija, Nemško cesarstvo, po 10 kr.

Zgodovina avstro-ogerske monarhije. Spisaj Janko Kersnik (drugi popravljeni natis). 20 kr.

Geometrija za učiteljišča. Sestavil L. Lavtar. 1 gld. 20 kr.

Somatologija. Spisal dr. Jan Woldrich, poslovenil Fr. Erjavec. 75 kr.

Prirodopis živalstva s podobami. Po Pokorniju poslovenil Fr. Erjavec. 75 kr.

Prirodopis rastlinstva s podobami. Po Pokorniju poslovenil Iv. Tušek. 85 kr., vezana 1 gld.

Rudninoslovje, po Fellöckerji, spisal Fr. Erjavec. 40 kr.

Štirje letni časi. Po Rossmässlerji predelal Ivan Tušek. 40 kr.

Schoedler, Knjiga prirode. Štirje snopiči. 1 gld. 70 kr.

— Posamični snopiči:

I. **Fizika.** Poslovenil Iv. Tušek. 40 kr.

II. **Astronomija in kemija.** 40 kr.

III. **Mineralogija in geognozija.** Poslovenil J. Zajec. 40 kr.

IV. **Botanika in zoologija.** Poslovenila I. Tušek in Fr. Erjavec. 50 kr.

Oko in vid. Spisal J. Žnidaršič. 25 kr.

Nauk o telovadbi. Drugi del (s 164 podobami). 40 kr.

Oko in vid. Spisal J. Žnidaršič. 25 kr.

Pajek, Črtice iz duševnega žitka štajerskih Slovencev. 1 gld. 20 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotržnica v Ljubljani.